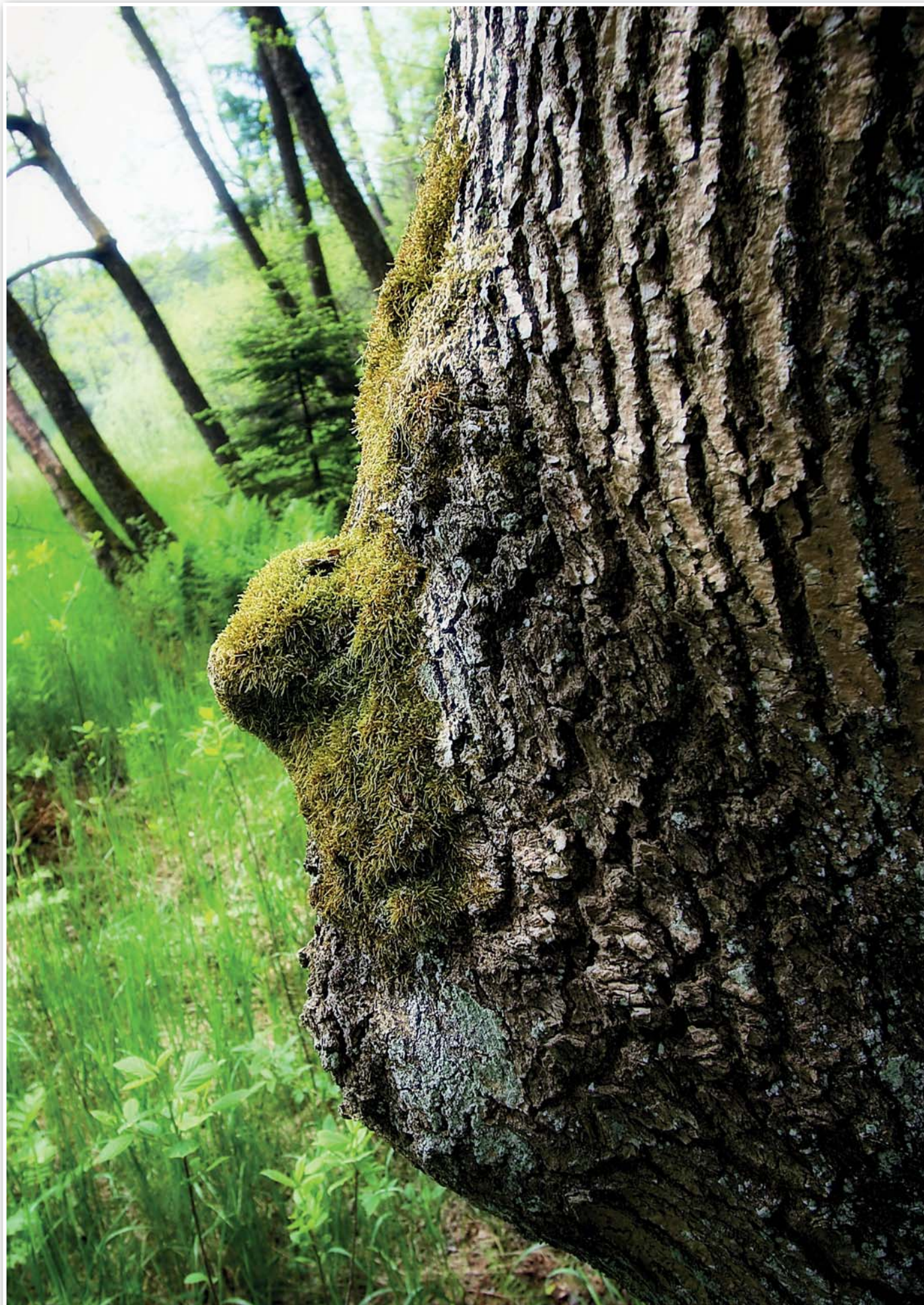

Rohatecká obec

25. ročník - číslo 3/2021
Téma: Fakta a mýty v Rohatci

Obsah

TÉMA: FAKTA A MÝTY V ROHATCI	3
• Habánské oko a novokřtenci v Rohatci	6
• Rohatecký hraniční kámen aneb něco tady nesedí	14
OBECNÍ ZPRÁVY	4
• Matrika	4
• Zubní lékař v Rohatci	4
• Nová zastávka	4
HISTORIE	5
• Neuskutečněné úvahy a plány projektu plavebního kanálu (pokračování)	5
• Kalendárium	5
ŠKOLSTVÍ	7
• Život v mateřské škole	7
• Jaro ve školní družině	7
• Setkání projektu G.A.M.E. programu Erasmus+ virtuálně	8
• Jak jsme pochovávali basu	8
• Malujeme kamínky pro naše maminky	8
• Projekt osvojování si anglického jazyka v MŠ	9
KULTURA	9
• Subjektivní kulturní okénko šéfredaktora	9
SPOLKY	10
• Dětský den na myslivně	10
• Myslivecké okénko	10
• Zahájení sezóny v Kynologickém klubu	11
FARNÍ OKÉNKO	11
• Citát z Bible	11
• Zprávičky	11
• Malá duše a slunce Hovory s Bohem pro děti – pokračování	11
• Pro rodiče	11
• Slovo na prázdniny	11
• První svaté přijímání	12
OD NAŠICH PŘÍSPĚVATELŮ	12
• Očkovat nebo neočkovat?	12
• Rozhovor s panem Zdeňkem Bízou	13
• MAP II baví děti a pomáhá učitelům	13
• Vzácný orel královský doletěl z Maďarska na jižní Moravu. Dál už se ale nepodívá.	15
• Poznámky na okraj	15
SPORT	16
• Z historie Slavojů	16
REKLAMA	18

Fakta a mýty v Rohatci

Řád světa běží, co svět světem stojí. Věci i skutky se pod nebeskou oblohou dějí a my se povětšinou jen účastníme a pozorujeme. Dost si toho lidé sami pamatují, někteří mnohé zapisují a jiní čtou a přemítají.

Fakta. Fakt je slůvko pocházející z latinského factum. To, co je udělané, hotové. Nebo je to taky český pojem pro událost nebo ověřenou skutečnost. Wikipedie hovoří o vědeckých faktech jako o nezávislých na pozorovateli a bez ohledu na to, kdo provede samotný vědecký experiment, se všichni pozorovatelé shodnou na výsledku.

Asi před třiceti lety poprvé přišel do mojí rohatecké poštovní schránky dopis, který mně měl přinést štěstí. Originál byl někde u někoho uložen a sám dopis obletěl devětkrát celý svět. Já jsem jej musel poslat dál těm lidem, o kterých jsem měl vědět, že potřebují štěstí. Jeden voják v Anglii ten dopis odeslal ve 20 kopiích a vyhrál v loterii 20 milionů. Druhý člověk však dopis vyhodil a do roka zemřel. Já jsem nesměl řetězec přetřhnout, jinak mě postihne neštěstí. Vzpomínáte na ty dopisy?

V Rohatci máme několik konkrétních míst opředených různými fakty a mýty. Máme třeba označené a pojmenované Habánské oko, které ale není tím pravým Habánským okem. Dříve se mu říkalo Mišovo oko. To pravé Habánské oko nedaleko fotbalového hřiště záhadně zmizelo, ale na aktuálních podkladech od mapy.cz jej přesto stále uvidíte. Máme na území katastru hraniční kámen, který byl svého času označen velmi divoce jako pravděpodobně nejstarší hraniční kámen v Čechách. Měli jsme na několika stromech kříže u cest, které byly spojovány s mnohými legendami a příběhy.

Mahátmovi Gándhímu se připisuje citát: „Omyl se nestane pravdou proto, že

ho mnozí šíří, tak jako se pravda nestane omylem proto, že ji nikdo nevidí.“ Pravda stojí sama na sobě.

Síla příběhu či místa je někdy opatřena i velkou rychlostí, která dokáže zapomínat. Umí být shovívavá k nepřesnostem a někdy je i předávat dál.

Na Soboňkách mají Baťovy domky pod střechou zpevnění v podobě věnce tvořeného silnými železnými pláty. Někdo mně v minulosti říkal, že je to díky tomu, jak na konci války stál a vystřelil nedaleko postavený dělostřelecký kanón (neplést si s tím, co hlídá kyselé žížalky na Kolonii). Jiný pamětník hovořil o zeměměřesení s epicentrem u Vídně v druhé polovině 20. století. A třeba skutečnost byla taková, že svého času potřeboval nějaký šikovný řemeslník práci...

Jantarová stezka měla vést Rohatcem nebo těsně vedle. Byla to slavná kupecká stezka plná obchodníků a dobrodruhů. Lapků i vojáků. Slavný dávný Veligrad byl vedle Nákla připisován jedním naším občanem i Rohatci nebo Holíči. Takzvaný „Rohatecký pas“ měl v průběhu let několik zaručených i nezaručených poloh a významů. Sam pan král ve třináctém století v první zmínce o naší obci ve své listině hovoří, tvrdí, o prvním majiteli Tvrdkovi z Rohatce. Asi není nikoho, kdo by neslyšel nebo nečetl hned několik pravděpodobných původů vzniku názvu slova Rohatec.

Vyvracení mýtů a dokládání faktů je velmi nevďěčná práce. Historie míst sama v nánosech prachu a zapomnění nechává rozehrávat v bujných fantaziích ty či ony zaručené historky a pojmenování. Pamětníci již dávno nežijí, ale příběhy ano. Je na nás jim dopřát delšího či kratšího života. Doložit to fakty, mýty nebo si něco pěkného vymyslet.

Stanislav Zela

OBECNÍ ZPRÁVY

Matrika

Narození 4

Úmrtí Miroslav Zlámal, 83 let
Libuša Elšíková, 74 let
Helena Slezáková, 97 let
Anna Tichá, 90 let

Sňatky v matričním obvodu Rohatec

Petrov David Martinek & Zuzana Benešová
Sudoměřice Radovan Polešák & Pavlína Vrablicová
Martin Chovanec & Sabina Foltýnková
Rohatec Milan Valuch & Alena Pokorná

Zubní lékař v Rohatci

Stále se člověk nestačí divit, co vše se u nás může stát a kolik variant příběhu dokáže tato obec vymyslet. Někdy je to k pláči, někdy je to k smíchu. Pojdme si říci, jaká je situace ohledně zajištění zubní péče v naší obci, a co se v nejbližších měsících s největší pravděpodobností stane.

Situace dnes:

Provozování zubní ordinace je klasická podnikatelská činnost a zubní lékař ji může dělat kdy chce, kde chce a za kolik chce. Je to jeho svobodné rozhodnutí. Žijeme v demokracii a v devadesátých letech jsme si zvolili tržní ekonomiku, ke které patří svoboda podnikání.

Objekt, ve kterém je místní pan zubař v pronájmu, patří podnikatelskému subjektu, dle veřejných informací z katastru nemovitostí je to firma SIG invest s.r.o. z Radějova. Tato firma jako vlastník objektu jej může pronajímat či prodat komu chce, opět žijeme ve svobodné zemi se svobodou podnikání.

Z nám známých informací se tato firma svobodně rozhodla, že tam již déle zubní ordinaci nechce a panu zubaři dala výpověď z nájmu s výpovědní lhůtou několika měsíců. České zákony toto umožňují, je to standartní věc. Je dost smutné, když je někomu lhostejné, zda obec bude mít zubaře a zajištění zubní péči, ale na druhou stranu pokud je firma z Radějova, tak ji asi pramálo bude zajímat, jestli je v Rohatci zubař. Je to stejná situace, jako když Rohatčané nesmyslně prodávají svoje pozemky cizím zemědělským družstvům, spekulantům apod. a pak se diví, že nemůžeme postavit cyklostezky, vybudovat rybníky, rozšiřovat zóny pro bydlení, dělat opatření pro přírodu a další. Smutné. Děkujeme každému, kdo se před zamýšleným prodejem pozemku přijde nejdříve zeptat na obecní úřad, jestli tento pozemek obec náhodou nepotřebuje.

Situace na podzim:

Jelikož máme s panem zubařem jako obec dobré vztahy, informoval nás o nastalé situaci, a společně jsme začali hledat řešení, zda by bylo možné, aby v naší obci zůstal a neodešel jinam. Nevlastníme žádné vhodné nevyužívané nemovitosti, kam by mohla být zubní ordinace přestěhována hned. Rozhodli jsme se však, že velmi rychle provedeme během prázdnin rekonstrukci druhé poloviny našeho zdravotního střediska na Kolonii. Pan zubař souhlasil s tím, že se následně přestěhuje do těchto opravených prostor, kde v minulosti vždy zubní ordinace byla, a zůstane tak nadále v naší obci. Máme mnoho jiné práce, ale napneme všechny síly, aby se nám včas vše povedlo dřív, než mu skončí výpovědní lhůta. Ona totiž zubní ordinace taky nemůže být provozována kdekoliv. Podléhá příslušným vyhláškám, po-

lením, hygienickým požadavkům apod..

Jiná situace je s lékárnou. Sami nevíme, kde je pravda. Jedni říkají, že dlouhodobě neplatila nájem, druzí, že nemá odbornou magistru, která musí chodit zajišťovat. Každopádně jako obec jsme ji nemohli zachránit, ani se s námi o tom nikdo nebavil. Samozřejmě je to také svobodné podnikání a otevírat, zavírat a stěhovat se může tak, jak se majitel rozhodne. A nezáleží na tom, jaký máme názor my a že ji potřebujeme. Obec nevlastní žádný odpovídající prostor, který by mohla lékárně nabídnout.

Co z toho všeho plyne? Nikdo z nás neovlivní rozhodnutí podnikatelů. Věříme, že se nám podaří zachránit stomatologickou ordinaci na další roky pro naše pacienty. Udělali jsme pro to maximum možného i v této složité době.

Jara Adamec, starosta

Nová zastávka

Kalendárium

Promítání pod hvězdami – Kinematograf bří Čadíků – v areálu u KD

- 26. 6. Mlsné medvědí příběhy
- 27. 6. 3Bobule
- 28. 6. Meky
- 29. 6. Havel

Kulturní a sportovní akce

- 2. 7. Zahájení prázdnin – Přístav v Rohatci
- 16. 7. Letní noc se skupinou Ferrum - areál Slavoje
- 24. 7. Myslivecká noc - Hospoda u Pagáča
- 13. 8. Předhodová zábava u cimbalu - Hospoda U Pagáča
- 14. 8. Turnaj v kopané - areál Slavoje
- 14. 8. Letní noc - areál Slavoje
- 15. 8. Výstava v muzeu - Z voňavého polénka
- 22. 8. Bartolomějské hody
- 27. 8. Hodková zábava - KD
- 28. 8. 5K Inflatable run
- 4. 9. Přehlídka mužských sborů

Historie

Neuskutečněné úvahy a plány projektu plavebního kanálu (pokračování)

V roce 1921 se v nových vodohospodářských zákonech prosazuje splavnění řek, vybudování přístavů, výstavba údolních přehrad a využití vodních sil. Stavba průplavu je ale odsunuta na pozdější dobu a po pěti letech technicko - hospodářských studií je znovu prokázáno, že řeka Morava se pro navržené úpravy nehodí. Průplav musí být veden mimo řečiště a jeho přípravy jsou zastaveny pro nerentabilitu.

Vše ožívá až koncem třicátých let, kdy zpracovává tzv. moravní oddělení ředitelství vodních cest (později expozitura v Olomouci) návrhy na kanalizování řeky Moravy a vedení plavebního kanálu mimo koryto řeky. Zohledňovány jsou však účely zemědělské. Pět let trvající technickohospodářské studie využívá průmyslník Tomáš Baťa. V roce 1934 otevírá v Rohatci Soboňkách důl na těžbu jihomoravského lignitu potřebného pro továrny ve Zlíně. K tomuto účelu buduje firma závlahový a plavební kanál Otrokovice – Hodonín, jinak Baťův kanál pro malou plavbu. Zde se využívá nejen některých dřívějších poznatků z návrhu plavebního kanálu Odra - Dunaj, ale i budování rozsáhlého melioračního projektu mezi Otrokovici a Hodonínem. Se stavbou kanálu bylo započato v roce 1934 a do provozu byl dán v roce 1939. V tomto roce byla ale těžba lignitu

v Soboňkách zastavena pro nerentabilitu a časté zaplavlávání důlních štol. S plavební dopravou uhlí se dále pokračovalo z dolů v Ratíškovicích. Pokračovaly i úpravy koryta Moravy k budoucímu ústí Baťova kanálu v Rohatci Přívozu. Z dolu v Ratíškovicích byla vybudována jednokolejová železniční trať do stanice Rohatec a vlečka do Soboňek. Vše komplikovala druhá světová válka. Baťův kanál skončil urychlenou výstavbou výklopníku v Sudoměřicích a uhlí se dopravovalo přes železniční stanici Rohatec k výklopníku s překládkou do lodí.

Od roku 1931 probíhaly rozsáhlé územní hospodářsko-technické průzkumy potřebné k dalším přípravám budování plavebního kanálu Odra-Dunaj a vybudováním plavebního spojení Dunaj – Odra – Labe. Po ukončení druhé světové války opět zájem o realizaci tohoto průplavu ožívá ve spolupráci obchodních a živnostenských komor ve Vratislavi Štětíně. Pak ale zájem na dlouhé roky hospodářsko-politická situace utlumila.

Znovu se objevuje myšlenka koncem roku 1968, kdy se sešli zástupci největších průmyslových podniků Severomoravského kraje v Ostravě, aby ustavili sdružení pro výstavbu průplavu Dunaj – Odra – Labe. Současně vznikl přípravný výbor, v němž byly zastoupeny velké ostravské závody, kterým

by měl průplav sloužit především. Realizace měla být připravena k zahájení koncem roku 1972. Klíčové je však financování stavby tehdejší výpočet 500 – 600 milionů dolarů.

O těchto závěrech je uveřejněn článek v Zemědělských novinách dne 17. 1. 1969 pod názvem Dočkáme se průplavu Odra – Dunaj – Labe? Je zde však konstatováno, že myšlenka je stále ve stádiu zrodu více jak 300 let a mohla by pozvednout Československo na úroveň křižovatky námořních cest. Další úvahy však na dlouhá léta končí známými událostmi vývoje Československa po roce 1968.

Další oživení projektu spojení tří moří, koridoru Dunaj – Odra – Labe plavebním kanálem, se objevuje po roce 2010. Jde o spojnici tří evropských řek, z nichž každá se vlévá do jiného moře. Dne 2. dubna 2018 je zveřejněn rozsáhlý článek ČTK pod názvem Miliardový kanál Dunaj – Odra – Labe ožívá v úvahách a studiích. Propojení toků by mělo měřit 370 kilometrů a z valné části se nachází v České republice, neboť je zde rozvodí tří moří. Šířka vodní cesty měla být 40 m pro lodě o ponoru 2,8 m a šířce do 11,4 m. Zdůrazňuje se, že myšlenka je historická, vize stále přetrvává. K významnějším posunům však nedošlo. Současné představy počítají za nejdůležitější spojení plavebním

kanálem Dunaje a Moravy. Právě úsek Dunaj-Přerov-Ostrava prochází Rohatcem. Stále však zůstává velký problém vody, které by v kanále musel být dostatek. Studie uvažují s přečerpáváním vody z Dunaje a její zadržování soustavou zdymadel. Stále jde o obrovský projekt, s obrovským zásahem

do životního prostředí a velkými náklady. Náklady na uskutečnění se různí. Blízká realizace je neuskutečnitelná.

Zatím však po roce 2000 ožívá turistický plavební ruch po řece Moravě, dobudovává se Baťův kanál. Po řece i kanálu plují osobní turistická, malá i větší plavidla. V naší obci

se vybudovala dvě přístaviště, postupně se připravuje spojení Baťova kanálu do řeky Moravy a vybudování turistického přístavu v Hodoníně. Další úvahy o plavebním spojení Odry a Dunaje pro velké plavební lodě jsou v nedohlednu.

Zdeněk Bíza

Habánské oko a novokřtenci v Rohatci

Po pohromách, které postihly naši obec ve druhé polovině patnáctého století, nastala začátkem století šestnáctého doba klidnější. Na strážnickém panství, kam Rohatec patřil, již vládl vlivný moravský rod pánů z Žerotína. Přicházeli sem noví osadníci a stavěli vypálenou vesnici. Žerotínové byli známí budovatelé a jejich snahy se projeví i tady. Po stránce náboženské ustoupila strana pod obojí náboženství evangelickému-luterskému. Zdejší fara byla luterská. Patřil jí půl lán pole a štěpnice. Čeští bratři zde měli sbor, modlitebnu, školu a podporu majitelů panství strážnického – Žerotínů. Morava byla zemí náboženské svobody, proto se sem po roce 1526 uchýlili novokřtenci z Německa, Švýcarska a Tyrol, kde byli pronásledováni jako sektáři, protože křtili dospělé, vyučené ve víře, ne děti, a protože zaváděli společenství. Žili v komunitách, měli společný majetek, žili a pracovali ve společných domech - Haushaben. Proto se jim říkalo Habáni. Usazovali se na moravských statcích, protože byli dobří pracovníci v mnoha řemeslech a ochotně platili vysoké daně. Vynikali zejména ve výrobě keramiky, světoznámé fajáns, a výrobou kachlí. Král Ferdinand, přísný katolík, nařídil jejich vyhnání ze země. Uchýlili se v pohraničí za řekou Moravou v Uhrách, ale i odtud byli vyhnáni. Roku 1548 jim loupili domy a majetek a vyhnali je do zimy. U Rohatce přešli řeku Moravu a shromáždili se v místním lese, kde zřídili ležení. Museli se rozdělit na několik skupin a přežívali v různých částech lesa v jámách a museli se skrývat. Lupiči je okrádali a oni velmi trpěli, zejména děti a nemocní. Teprve v roce 1554 dostali povolení k pobytu a začali zakládat a budovat své Haushaben (domy a dvory). V tuto dobu se usadili rovněž v Rohatci. Písemné doklady o tomto nejsou, ale že tady žili, svědčí dochovaný název Habánský dvůr. Je to místo pod vyvýšeninou jihovýchodně od bývalého historického kostela, ze kterého je v současnosti kaple. V dnešní ulici se v tomto místě zachoval název H a b á n s k á. Na historických mapách jsou vyznačeny domy sestavené do čtverce, což naznačuje, že zde byl asi dvůr. Jaká řemesla tady jeho obyvatelé provozovali není přesně známo, protože o tom nejsou žádné písemné zprávy. To, co je známo, pochází jen ze vzpomínek pamětníků, které se ústně předávaly dalším generacím. Určitě zde pracovali výrobci keramiky. Pod návrším loukami protékalo rameno severního toku řeky Mora-

vy. V jejím korytě i v okolí se nacházely kvalitní vrstvy jílu, nažloutlé vápenopropovité hlíny, vhodné právě k výrobě keramiky. Zvláště jedno místo bylo velmi vhodné, byla zde vyhloubena jáma, odkud se jíl těžil. Že tomu tak bylo, svědčí pozdější zavedení výroby pálených cihel v blízkosti tohoto místa začátkem 19. století. Cihelna využila již otevřené těžišť (jámu) a značně jej rozšířila. Cihly se vyráběly ručně pod otevřeným přístřeškem a měly jiné rozměry než současné. Provoz cihelny skončil po roce 1920. Na jejím místě jsou v současnosti rodinné domky. Zůstal jen dnešní název místa Cihelny. Původní rozšířená jáma zůstala jako prostor s vodní plochou – jezírko, neboť se sem natlačila podzemní voda. Výška hladiny byla stejná jako mokřiny na loukách. Dle některých pamětníků byla vodní plocha dostatečně velká a v zimních měsících zde hrával hokej SK Rohatec až do roku 1944. Místu se říkalo Habánské oko, nebo V cihelnách. První název pravděpodobně pochází z dob první těžby jílu pro výrobu keramiky. Jezírko se nacházelo asi 50 m západním směrem od fotbalového hřiště. Postupně bylo zasypano a v současnosti je celý prostor zastavěn.

Název oko souvisí s vodní hladinou – okrouhlé jezírko, přidáním místního názvu nebo účelu (Mořské oko). Název Habánské oko se objevuje také u jezírka na soukromém pozemku, kde končí asfaltová stezka po protipovodňové hrázi od Přívozu. Takto jej označil zemřelý amatérský archeolog pan Galatík z Kolonie po roce 2000 při průzkumu dávné dálkové kupecké cesty od Dunaje, Malých Karpat, přes Sudoměřice po hatích a překonávající řeku Moravu u Rohatce - Pas rohatecký. Cesta dále pokračovala směrem severním. Za Moravou bylo tábořiště se studnou, kterou nazývá Habánské oko. Zda to byla skutečně studna, nebo napájecí místo pro dobytek, nebo místo pro těžbu jílu není jisté, protože jezírko je zbytkem toku ramene řeky kolem prostoru nazývaném Dolní u studně. Část ramene od zmíněného jezírka až po napojení na potůček od Roztrhánek byl zasypan při zemních úpravách srovnáním břehu po roce 1960. Více se nabízí to druhé, právě vzhledem k názvu. Mohlo to být místo těžby vhodného jílu pro výrobu habánské keramiky v rameni řeky. Označení Habánské oko je v tomto případě sporné.

Zdeněk Bíza

Školství

Život v mateřské škole

V naší školce jsme si letos v lednu a únoru skutečně užili zimního počasí. Díky příznivým sněhovým podmínkám děti mohly bobovat, stavět sněhuláky, otiskovat stopy ve sněhu. Po celou tuto dobu nás provázela putovní plyšový medvídek, který od začátku školního roku cestoval po mateřských školách v celé republice. Byl i v Praze, Brně, Olomouci a na mnoha dalších místech. Svě zázemí má v Mikulčicích, kam se vždy na prázdniny vrací. K nám přicestoval z MŠ v Dolních Bojanovicích. Pro děti byla jeho přítomnost příjemným zpestřením celého týdne a zejména děvčata se o něj příkladně starala. Medvídek se tak podrobil lékařskému vyšetření, sáňkoval na kopci, dohlížel na pořádek ve třídě, odpočíval po obědě s dětmi a samozřejmě si s nimi i hrál. Médka má svůj cestovní pas, kam mu každá mateřská škola potvrdí přechodný pobyt. Bylo docela legrační pozorovat, jak její děti dokáží brát vážně, jako by byl skutečně živá bytost. Po týdnu jsme medvídku vybavili sterilní rouškou a odeslali ho do mateřské školy v Sobůlkách.

Břežnové uzavření mateřské školy z důvodu koronavirové epidemie nepřineslo jen

nepříjemnou komplikaci pro pracující rodiče, ale i omezení některých aktivit, které u nás každoročně děláme. Přestože byly předškolní děti po celou dobu nepřítomnosti vzdělávány distančně a měly k dispozici dostatek podnětů pro tvořivé činnosti, společné pracovní nadšení scházelo. Nemohli jsme tak tvořit v předvelikonočním týdnu, ani připravit besídku k Svátku matek. Abychom společně s dětmi dali najevo, že na maminky myslíme, připravily si děti ozdobná srdíčka, kterými jsme vyzdobili plot mateřské školy. Dárčky pro maminky a přáníčka s básničkou si domů odnášely jen nejstarší předškolní děti, kterým už byl v té době pobyt v mateřské škole povolen.

V současné době už je mateřská škola plně v provozu, i když výlety, exkurze, divadla a plavání jsou pro letošní rok pro nás nevhodné. Snažíme se tedy alespoň dětem pobyt v prostoru mateřské školy co nejvíce zpestřit. K Mezinárodnímu dni dětí je čekala cesta za pokladem, skákací hrad a něco dobrého na zub. Rádi bychom navštívili památník v Mikulčicích a uskutečnili ještě několik projektových dnů na různá témata. Některé z nich se již uskutečnily. S budou-

cími prvňáčky se rozloučíme v polovině června za přítomnosti pana starosty a pana ředitele slavnostním pasováním na školáky. Dětem popřejeme úspěšný start do nové životní etapy a všem vespolek odpočinkové prázdniny bez úrazů, bez nemocí, naplněné jen krásnými zážitky.

Růžena Vávrová

Jaro ve školní družině

Když se konečně přihlásilo jaro, mohly se děti po delší odmlce, i když v rotačním režimu, už zase vrátit do školní družiny a užívat si spolu se svými kamarády. Čekala nás spousta práce, ale i zábavy. Přestože bylo málo slunečného počasí, snažili jsme se trávit co nejvíce času venku na čerstvém vzduchu, na dětském ale i na sportovním hřišti.

Nejdříve jsme zapracovali na jarní výzdobě chodeb, kterou vždy připravují děti ze školní družiny. Malovali jsme a vystřihovali jarní květiny, motýlky, a malovali zahrádky s barevnými

kytičkami i zajičky. Během celého měsíce jsme si povídali o jaru, o činnostech na zahrádce, kdo doma pomáhá na zahrádce či na dvorku.

Také jsme pokračovali v naší Celoroční hře Indiánskou stezkou. Vyráběli jsme sliz – jako léčivou mast místního šamana a krásné lapače snů, které se nám moc povedly.

V pátek 4. června jsme s dětmi „oslavili“ Den dětí a to tak, že jsme krásné počasí využili k malé procházce a spojili ji s návštěvou místní cukrárny Rokava, kde si děti pochutnaly na výborné zmrzlíně.

A co nás ještě čeká do konce školního roku? Připravujeme bojovou hru „Za pokladem Aztéků“ – odpoledne plné her a soutěží.

Vychovatelky ŠD

Setkání projektu G.A.M.E. programu Erasmus+ virtuálně

Pomyslnou třešničkou na dortu u mezinárodních projektů bývají společná setkání v jedné z partnerských zemí. Loni v březnu měla naše škola hostit přátele ze Slovenska, Slovinska a Chorvatska. Protipandemická opatření vyhlášená těsně před vypuknutím akce zcela zhatila naše plány. Ani po uplynutí jednoho roku se situace bohužel nezlepšila, proto nám nezbylo nic jiného, než realizovat setkání ve virtuálním prostředí.

V závěru dubna jsme se tedy potkali pouze přes obrazovky mobilů, tabletů

a počítačů. Přesto měla tato alternativa i něco do sebe. Znovu nás posunula kupředu ve znalosti a používání moderních technologií. Projekt se zpřístupnil pro větší množství uživatelů a ukázalo se, že dokážeme spolupracovat i na dálku. Po dobu jednoho týdne jsme se setkávali na společném programu všech čtyř zúčastněných zemí nebo na bilaterálních schůzkách dvou zahraničních tříd. Žáci prezentovali zajímavosti o své škole, obci a zemi, učili se navzájem tradiční hry a v krátkém

workshopu se seznámili s tím, jak se dělá zdařilý videoklip nebo ilustrace. V následujících dnech děti na prezenční výuce natáčely k hrám videa do plánovaného filmu a kreslily obrázky do společného kalendáře.

Koncem školního roku nás čeká ještě poslední online setkání, které bude pořádat slovinská strana. Už se těšíme, co nového nám zase přinese.

Zuzana Hřivnová,
koordinátorka projektu

Jak jsme pochovávali basu

Duch letošního masopustu se v naší škole snesl i na prvňáčky. Všichni vzorně nastrojení v maskách si připomněli dávné zvyky. Povídali jsme si o blížících se Velikonocích a tradicích s nimi spojenými. Nesměl chybět ani šavlový tanec, který děti zvládly na

jedničku. V slavnostně vyzdobeném sálku jsme si s chutí zaskočili a zasoutěžili. Veselý fašank jsme ukončili pochováváním basy s recitacemi a dobrým obědem ve školní jídelně.

Za 1. A třídu Zuzana Hřivnová, třídní učitelka

Malujeme kamínky pro naše maminky

Na Svátek matek si připravili žáci z páté třídy pro maminky malované kamínky a přáníčko.

Děti se do malování zapojily s nadšením a maminky druhou květnovou nedělí dostaly pěkný dárek.

Žáci V. třídy

Projekt osvojování si anglického jazyka v MŠ

Mnozí z vás, zejména rodiče malých dětí, jste si jistě povšimli, že v naší mateřské škole probíhá u předškolních dětí projekt osvojování si anglického jazyka. Jeho znalost bezesporu patří k nezbytnostem dnešní doby, a zejména u mladších dětí je dlouhodobě upřednostňováno osvojování si jazyka oproti „klasickému učení.“ Osvojování si cizího jazyka je velmi obdobné způsobu osvojování si jazyka mateřského, probíhá přirozeně a podvědomě, bez nutnosti mechanického a formálního opakování či nutnosti se učit gramatická pravidla nazpaměť. Pomocí běžné komunikace děti jazyk přirozeně vstřebávají a podvědomě si upevňují, což způsobuje dlouhotrvající efekt. Předškolní prostředí pro tuto metodu poskytuje ideální podmínky, neboť děti raného věku (3-6 let) se velmi snadno a přirozeně učí poznávat své okolí a díky poznávání cizího jazyka i svět za hranicemi naší země. Do ničeho se nenutí, ohled je brán na individualitu a konkrétní potřeby dítěte.

Projekt osvojování anglického jazyka zahrnuje čtyři hodiny výuky týdně v předškolních třídách a je organizován již třetím rokem. Letošní předškoláci se stali součástí

anonymního výzkumu, ve kterém bylo cílem zjistit, jaké množství slovní zásoby jsou žáci schopni si osvojit během období pěti měsíců za daných podmínek. Přestože pandemická situace roku 2020 výzkumu příliš nepřála a provoz školky byl omezen, výsledky prokazatelně potvrdily přínos projektu. Během pěti měsíců, konkrétně 72 vyučovacích hodin, si jeden předškolák průměrně osvojil 89 anglických slov. Z toho 45 slov pasivní slovní zásoby a 44 slov umí používat aktivně. Osvojená slovní zásoba se týká zejména každodenních činností ve třídách, slovíček jako jsou barvy, tvary, počítání, hračky, jídlo, oblečení, ale i rodina, zvířata, dopravní prostředky či příroda kolem nás. V průběhu výuky děti zpívají písničky, hrají pohybové hry, poslouchají četbu dětských knih, a to vše v angličtině tak přirozeně, jako by se jednalo o český jazyk. Spontánně reagují na anglické pokyny či otázky, rozumějí i odpoví a bez obtíží dokážou „přepnout“ mezi angličtinou, českým jazykem či rohateckým nářečím. Výsledky výzkumu jasně poukazují na bohatost komunikativních dovedností a u všech zúčastněných dětí byl zaznamenán pokrok v množství osvojené anglické slovní

zásoby.

Nejenom znalost cizího jazyka či radost z porozumění a komunikace přináší tento projekt, ale také přispívá přirozenému rozvoji poznávání, otevřenosti a sebedůvěry v sebe sama. Osobní rozvoj dětí, jejich talentu a dovedností, rozvoj kritického myšlení, učení se lásky a respektu, spolu s učním se cizím jazykům přirozenou a nenásilnou formou je v dnešním pedagogickém světě považováno za klíč k úspěchu jedince. V neposlední řadě tento projekt umožňuje pochopení odlišných kultur a přináší multi-kulturální rozhled.

Tento výjimečný projekt vznikl díky podpoře starosty Jarmila Adamce, rady obce a ředitele ZŠ a MŠ Zbyňka Andryška na podnět inovativního a pokrokového přístupu Blanky Cmolové, která je paní učitelkou v místní MŠ a všestranným rozvojem dětí se dlouhodobě zabývá.

Tímto bych chtěla poděkovat všem úžasným a skvělým dětem za spolupráci a bezendný zdroj inspirací, ale zejména paním učitelkám mateřské školy za jejich vstřícný postoj.

Jana Gajdová

Kultura

Subjektivní kulturní okénko šéfredaktora

Albrecht Dürer oslavil 550. narozeniny. Přesněji svět si je připomenul. Tento německý malíř měl ve svém životě na prvním místě jen jednu ženu, a to svoji matku. Jeho slavný kožichový autoportrét, takové středověké malířské selfie, si můžeme prohlédnout v Mnichově. Růžencovou slavnost v Praze a asi jeho neznámějšího králíka si představujeme, jak mu trpělivě několik dní sedí jako model v ateliéru.

Ve Valdštejnské jízdárně je velkolepá výstava české malířky Toyen, která větší část svého života prožila ve Francii. Pařížský byt po její smrti vypovídal o skromnosti a jednoduchosti, ve které dožívala svůj bohatý život. Její obrazy se nyní prodávají za desítky milionů.

V Brně si jen tři dny v červnu mohli lidé na Špilberku v hranolové věži prohlédnout světový unikát. Dle mnohých první reportážní fotografii, daguerrotypii na světě. Bedřich Franz ji pořídil v Brně na Zelném trhu před 180 lety. Vyfotil slavnost Božího těla. Muzeum města Brna tuto fotografii vystavilo vůbec poprvé.

Na nočním stolku se mně objevila kniha, katalog k již proběhlé výstavě „Nejedna rodina: Jirousovi, Padrtovi, Ságlovi.“ Taková koncentrace neotřelého, ve své době a možná i dnes undergroundového umění, dokáže pořádně přitáhnout pozornost diváka.

Titul s názvem Oranžový balonkový pejsek od Dona Thomsona, ekonoma a učitele písničků třeba do The Times, je taky skvělá kniha. Historky o obchodnících s uměním a aukčních domech jsou chytlivé. Necelé tři stovky stran textu jsou prošípané citáty z umělecké branže. Za všechny snad jen tento od francouzského malíře Paula Gauguina: „Umění je buď plagiát, nebo revoluce.“

Ve Veletržním paláci je retrospektiva malíře, výtvarníka Viktora Pivovarovy. Tento autor žijící v Praze již od osmdesátých let mě zaujal vedle své tvorby i svým přesvědčením, že každé město má úplně jinou oblohu. Na tuto výstavu byly zapůjčeny i jeho obrazy z Tretjakovské galerie.

V Domě U kamenného zvonu se doslova rozprostírá mnohovrstevný umělec František Skála. Ilustrační práce z knižní tvorby

doplňují naši dosavadní utvořenou představu o tomto výtvarníkovi. Jeho tvůrčí cestě na několika rovinách. Ti, kdo si již v minulosti našli pro sebe oblibu ve Františku Skálovi, by si ji měli prohlédnout. Neprohloupí. Ba naopak.

Stanislav Zela

Spolky

Dětský den na myslivně

Sobota 5. června byla krásným jarním dnem. Setkání myslivců s našimi nejmladšími obyvateli na myslivně v rámci Dětského dne se konalo v záři usmívajícího se sluníčka. Pro návštěvníky připravili členové místního Mysliveckého spolku Závidov přírodovědné

otázky, kreslení, střelbu, opékání špekáčků. Znovu jsme se přesvědčili, že pořádat akce, kde děti hrají hlavní roli, má velký význam a smysl.

Příjemný den každému ještě zpestřilo to, že si domů odnesl nějakou dobrotu a také

medaili na památku. Za finanční podporu děkujeme obci Rohatec a vážíme si návštěvy pana starosty.

*Za Myslivecký spolek
Pavel Bravenec, předseda
(foto: Jan Rezek)*

Myslivecké okénko

Vážení čtenáři,
po kamzících a daňcích to bude tentokrát o muflonech. Tím budeme mít kompletní trojici naší známé, ale nepůvodní spárkaté zvěře.

Mufloni žijí v celé Evropě, z Korsiky a Sardinie se dostali do celého Středomoří, odtud do Německa a Rakouska, a pak to bylo k nám jenom skok. V roce 1858 byli přivezeni z okolí Vídně do Staré obory u Hluboké nad Vltavou. Jestli byli úplně první u nás, není potvrzeno, ale pravděpodobně ano. Dnes žijí nejenom v oborách, ale i ve volnosti. Na území ČR se pohybuje třetina světové populace muflonů.

Muflon evropský (*Ovis aries musimon*) je typickou stádovou zvěří. Nejlépe je jim na skalnatém kamenitém podloží, na měkkých půdách jim přerůstají spárky a vznikají tzv. „turecké botky“. Na rozdíl od vybíravých srnců spásají traviny a seno i podřadné jakosti. Jde hlavně o to, aby měli krmiva dostatečné množství. Tam, kde je ho v zimě nedostatek a kde nejsou mufloni příkrmováni, může docházet k okusu listnatých dřevin. A k tomu to, že je muflon řazen ke zvěři u nás nepůvodní, vede k častým polemikám mezi od-

půrci a zastánci těchto rohatých zvířat.

Smíšená stáda vodí stará zkušená muflonka. Staří berani někdy vytvářejí své skupinky, jiní žijí samotářsky. Říje probíhá od října do prosince. Je provázena četnými souboji samců. Za pět měsíců se rodí většinou jedno, výjimečně dvě muflončata. Ta bývají velmi hravá. Cirkusovým číslem je výskok na všechny čtyři a otočka ve vzduchu (tzv. „dvojitý axel“). U beránků dochází k prvním náznakům soubojů a vzniká rivalita.

Rohy samců se myslivecky nazývají toulce a rostou celý život. Nejsou shazovány jako u jelenů, daňků, srnců. Podle počtu vrubů na nich se dá stanovit věk muflona. Muflonky mají rohy také, ale malé. Ze smyslu je nejlépe vyvinutý zrak. Existuje pořekadlo, které říká, že „Vlas, který vypadne myslivci při pochůzce honitbou, jelen slyší, černá zvěř navěští a muflon vidí.“

Mají tři druhy srsti, a sice jemnou teplou podsadu, osiny a nejdelší pesíky. Všechny tři vrstvy mají v zimě. Výměnou srsti regulují tělesnou teplotu. U starších beránů se na bocích objevují oválné světlé skvrny, tzv. sed-

lo, myslivecky čabraka. Světlá kresba vzniká také u nosu a i podle ní je možno odhadnout věk.

A ještě jeden příběh z Prahy. V Thomayerově nemocnici se stali mufloni dobrovolnými zvířecími terapeuti. Chodí sem totiž na pastvu z blízkého Krčského lesa. Všichni s napětím sledovali, jak si jeden z beránů zlomil přední končetinu a po pobytu v záchrané stanici se šťastně vrátil ke svému stádu a zase s ním navštěvuje nemocniční zahradu.

Prima léto.

Vladimír Jašek

zdroj Wikipedie, Beentree

Zahájení sezóny v Kynologickém klubu

Poslední květnová neděle byla ve znamení agility. Po dlouhé závodní pauze se tak na místním cvičáku sjelo na 70 týmů z celé republiky a části Slovenska. Návštěvou nás potčili i závodníci, kteří reprezentují ČR v agility na EO (mistrovství Evropy) a AWC (mistrovství světa). Radost, že se konečně mohou se svými psími partáky postavit na start, byla

hmatatelná. Rychlé a zároveň technické trať od rozhodčího Karla Havlíčka je opravdu prověřily. Týmy se celkem utkaly ve třech bězích a pěti velikostních kategoriích. Opět se ukázalo, že agility není sport jen pro border kolie, a tak v pestrém závodním poli bylo možné vidět plemena jako je královský pudl, americký bezsrstý teriér či trpasličí jezevčík.

Také závodnímu povrchu se letos dostalo velké péče a účastníci Rohateckého kolářku (už tradiční název našich jarních závodů) si jej velmi pochvalovali. Ale nic z toho by se vůbec nekonalo nebýt dlouhodobé podpory obce a partnerů závodu. Tímto velmi děkuji a na podzim na shledanou!

Petra Listopadová, Vlasta Lužová

FARNÍ OKÉNKO

Citát z Bible:

„Nesudte a nebudete souzeni, neodsuzujte a nebudete odsouzeni, odpusťte a bude vám odpuštěno.“

Lukáš 6,37

Pro rodiče

Farní úřad připravuje na prázdniny příměstský tábor pro děti, který se bude konat v termínu 26. 7. – 30. 7. 2021. Tábor bude pro předškoláky a školáky do 12 let. Máme ještě několik volných míst. Pokud máte zájem vaše děti přihlásit, bližší informace rádi sdělíme na mailové adrese farniuradrohatec@centrum.cz

Zprávičky

Náš duchovní správce otec Robert navštěvuje nemocné spoluobčany, kterým jejich zdravotní stav už nedovolí kostel navštívit. Kdo má zájem, může zavolat na mobil 737 268 525.

Malá duše a slunce

Hovory s Bohem pro děti – pokračování

Zdalo se, že Malou duši tato odpověď překvapila. „Nediv se tolik,“ řekla jí na to Přátelská duše, „vždyť jsi pro mě udělala totéž. Copak si nevzpomínáš? Ach, už tolikrát jsme spolu tančily. Tančily jsme napříč epochami a celými věky. Na tolika místech jsme si spolu tolikrát hrály! Jen si to už nepamatuješ. Obě jsme byly všim. Byly jsme tím, co je nahoře, i tím, co je dole, tím, co je napravo, i tím, co je nalevo. Byly jsme tady i tam, jsme nyní i potom. Byly jsme mužem i ženou, dobrem i zlem – obě jsme byly v roli padoucha i oběti. Setkaly jsme se mnohokrát. A jedna vždy poskytla té druhé dokonalou příležitost vyjádřit a prožít to, čím skutečně jsme.“ „A tak,“ vysvětlovala dál Přátelská duše, „vstoupím i do tvého příštího života a budu tentokrát tou špatnou. Provedu ti opravdu něco hrozného a ty pak můžeš zažít sebe jako tu, která odpouští.“

*Pokračování příště.
Anna Trávníková*

Slovo na prázdniny

Skončil nám měsíc květen – Mariin měsíc. Měli jsme mariánské pobožnosti v našem kostele. Srdečně děkuji za jejich vedení. Také jsme se připojili do růžencové modlitby v našich piaristických farnostech. Těšíme se, že konečně od 2. května můžeme chodit do kostela už bez omezení, za dodržení hygienických předpisů. Chtěl bych poděkovat všem, kteří jste přišli do kostela po rozvolnění koronavirových opatření. Poděkování patří také všem, kteří pomáhají jakýmkoliv způsobem ve fungování našeho kostela a fary. Opravdu si toho moc vážím.

Je červen a blíží se konec školního roku. Myslím, že to nebyl pro nikoho snadný rok. Většinou jsme byli zavřeni doma, dálkově vyučování... Proto bylo i posunutí první svaté přijímání v naší farnosti. Děkuji Pánu Ježíši za to, že je situace lepší a možná už i prázdniny budeme prožívat normálnějším způsobem. Děkuji za ten čas, za to, co jsme se naučili, nejen děti, ale také i my dospělí. Doufám, že už bychom se mohli pravidelně potkávat ke společné modlitbě v našem kostele.

Chtěl bych vám všem popřát krásné slunečné letní dny. Nezapomínejme ale na každodenní modlitbu i na mši svatou v neděli. Víme, že od Pána Boha prázdniny nejsou.

Zůstávám s Vámi v modlitbě.

Váš farář Robert Kalbarczyk sp.

První svaté přijímání

Za zvuku nádherné písně, „Zvoní, zvony už zvoní,“ přichází na slavnostní mši svatou do kostela sedm dětí, radostně rozechvělých, aby poprvé přijaly Tělo Páně. Když se chrámem nesly libé tóny písně „Nechte malíčkových přijít ke mně,“ děti jednotlivě přistupovaly ke svátosti. Na závěr nezapomněly poděkovat otci Robertovi

za vzornou přípravu v hodinách náboženství. Poděkování patří i panu Hostýnkovi a chrámovému sboru. Krásné písně podtrhly tuto úžasnou atmosféru. Kéž děti tento slavnostní a radostný pocit provází celým jejich životem.

Anna Trávníková

OD NAŠICH PŘISPĚVATELŮ

Očkovat nebo neočkovat?

Co mě přimělo k napsání tohoto článku, i když mám už 83 let? Nynější pandemická situace. Z mého pohledu se dívám mladým lidem a hlavně mladým maminkám, že nemají důvěru k očkování jak sebe, tak i svých dětí. Chápu, že je jiná doba, a to, co nás teď potkalo, ještě nezažili, ba ani o takové pandemii nic od svých rodičů neslyšeli. U nás doma se ale často mluvilo o různých katastrofách, neštěstích a také o nemocích, na které nebylo léku. Smrt si ale nevybírala. Kosila malé děti, školáky, vojáky a vymíraly i celé rodiny. Moji rodiče ještě jako děti prožili první světovou válku. Otec se narodil v roce 1901 a matka 1905 a také v jejich rodinách bylo několik úmrtí.

Ale abych začala k věci. Nejohroženější pandemií byla španělská chřipka. Údaje o ní budu citovat z internetu: Tato pandemie naplno propukla 10. 9. 1918 až 1920 a postupně zasáhla celou zeměkouli. Objevila se i na Aljašce, Novém Zélandu, Brazílii a postupně zamořila i celou Evropu a také české země i Rakousko. U nás zasáhla nejvíce Prahu, Plzeň a na Moravě silně Valašsko. Za dva roky jenom u nás zemřelo 75 tisíc lidí. Ve 30. letech na následky prodělané španělské chřipky jen u nás se umí-

ralo na zápal plic jak na běžícím pásu a na hřbitovech se hromadily mrtvoly. Nebyl čas a ani místo, kam mrtvé pohřbívat. Na tuto španělskou chřipku zemřelo odhadem na celém světě 50 až 100 milionů lidí!! Konec informací z internetu.

Podle vyprávění mých rodičů kromě této pandemie také hodně lidí umíralo na různé nemoci, neboť na ně nebylo léků. Až po první světové válce začali lékaři pracovat na výzkumu a vývoji vakcín a léků, aby se zabránilo takovým katastrofám a časem se postupně začalo s očkováním, a to proti tetanu, tuberkulóze, planým neštovicím, zarděnkám, černému kašli, obrně, záškrtu, osypkám, zápalu mozkových blan a jiným nemocem.

Babičky a maminky nás léčily vším, co bylo tehdy dostupné, různými zábaly a bylinkami. V Rohatci ale byla léčebná rarita. Abychom nedostali černý kašel, na který hodně malých dětí umíralo, byla tato léčebná metoda. Na Kolonii byla továrna, kde se napouštěly dehtem (térem) železniční pražce a elektrické sloupy. Továrna stála za vlakovým nádražím obklopena borovým lesem a tam nás maminky nosily na zádech nadýchat se jak vůně z borového lesa, tak i tohoto napouštědla. Jestli

nám to pomohlo nevím, ale žádné roha-
tecké děcko černý kašel nedostalo. Než se proti dětským nemocem očkovalo, tak hodně malých dětí umíralo. Uprostřed našeho starého hřbitova po levé straně byl vyčleněn prostor, kde se pohřbívaly jenom malé děti. Tato část byla zrušena asi v roce 1950. A na co nesmím zapomenout? Na dobu po 2. světové válce. V roce 1945 jsem začala chodit do první třídy a už tehdy začalo povinné očkování proti dětským i jiným nemocem. Ale tenkrát se nikdo neptal rodičů, jestli s očkováním souhlasí. Očkovalo se přímo ve třídách školy. Také 2x ročně přicházela z Hodonína dětská lékařka paní Sainerová, která nás rovněž přímo ve třídě prohlížela. A co bylo důležité, že žádný z nás po očkování ne onemocněl a ani nezemřel. A co mě přimělo k napsání tohoto článku?

Vraťme se ještě my, starší pamětníci, alespoň ve vzpomínkách na dobu, jakou prožili naši rodiče a také čemu vděčí naše generace, a tím je:

Vděčíme dříve povinnému očkování, že se naše generace dožila tak vysokého věku. A nakonec moje rada - NECHTE SVÉ DĚTI I SEBE OČKOVAT!

Pamětnice Božena Vlácilová

Rozhovor s panem Zdeňkem Bízou

Pan **Zdeněk Bíza** je úžasný člověk. Je náš kronikář, rohatecký patriot a oslavil krásných 85 let. Většinu svého života pracuje pro obec. Neúnavně se nejen zajímá o její historii a dění v ní, ale i velkou měrou sám intenzivně přispívá ke kulturnímu, muzejnímu a společenskému dění. Byl a je velkou inspirací pro nás pro všechny, kteří máme tu čest spolu s ním pracovat. Byl u zrodu a přípravy všech knih o Rohatci. Je pravidelným a po všech těch letech dnes už opravdu nejaktivnějším přispěvatelem do obecního zpravodaje, kde dominantně vedl historické rubrice.

Na kolik let se uvnitř sebe doopravdy cítíte?

Cítím se tak na šedesát let. Fyzickým výkonem už asi ne. Člověk musí uznat, že má nějaký věk.

Máte skvělou paměť. Já se vždy ve Vaší přítomnosti stydím za moje zapomínání. Co je Vaším tajným receptem na dobrou paměť?

Nemám žádný recept. Snažím se zapamatovat jména. Několikrát si je vždy zopakují. Jména jsou problém. Většinu lidí co znám, mám uloženu v telefonu. Nebo si taky k nějakému jménu vždy něco připojím. Všimám si, z čeho se to jméno tvoří, nebo s čím souvisí. Pak je to snazší.

Jaké máte, jestli ještě máte, nějaké cíle? Touhy nebo očekávání?

V 85 letech už nemáte přání. Cílem je, abych ještě zůstal zdravý a pohyblivý. Mám takovou zálibu. Pěstuji domácí zeleninu. Rajčata. Všechny druhy. Cherry, podlouhlé, žlutozelené, kulaté. Mám to rozdělené se synem. On je pěstuje ze semínka. Já už je pak dám do kelímku a následně do skleníku. Z pálivých paprik dělám i kečup na chleba. Z rajčat pak vyrábím přírodní hořčici.

Máte doma nějakou hračku z dětství?

Z mého dětství už asi ne. Vše už přešlo na syny. Za mého dětství bývaly hračky vět-

šinou plechové, dobře vypracované. Až pak začaly ty umělohmotné.

Měl jsem takový malý motocykl asi v šesti letech. Zajímavé bylo, že mu z výfuku létaly jiskry. Ještě před ním jsem měl hasičské auto. Pak jsem měl i malé divadlo. Maminka mně do něj šla loutky. Taký nádherně malovala (v minulém čísle č. 2 byla ukázka). Mám od ní nějaké obrázky. Malovala i dětem do památníků.

Jak se udržujete ve fyzické kondici?

Rád jezdím na kole. Dělán cykloturistiku. Jezdil jsem dříve i daleko. Přes Ratíškovice do Dubňan a Důbravů nazpět. Jezdil jsem padesát až osmdesát kilometrů. Teď mám chytré hodinky, které mně měří počet kroků, tlak i tep. Přes bluetooth to mám spojené s mobilem a tam se podívám, kolik jsem ušel. Dnes teda nic moc.

Co Vaše studia? Nechtěl jste být taky učitelem jako Váš otec?

Když jsem vycházel ze školy, tak jsem podal i přihlášku do Kroměříže na učitele. Nakonec jsem odešel na Vyšší průmyslovou školu strojní a elektrotechnickou v Břeclavi, kde jsem začal studovat.

Jaká povolání jste v životě vykonával?

Byl jsem projektant elektrozařízení ve společnosti KOVO Bzenec. Můj tatínek se zajímal o historii. Od roku 1939 byl kronikářem obce. Já jsem mu pomáhal i s tou první knihou. Fotil jsem a vypomohl i nějakými články. Po tatínkovi začal v roce 1970 psát kroniku pan učitel Pískatý. V roce 1990 ji psal Stanislav Rejhon a já pak od roku 2003 pokračoval.

A co Vaši rodiče?

Moje maminka se narodila v Dolních Kounicích. Dědeček byl soudní inspicent. Organizoval účastníky soudních líčení. Při soudu hlídal i samotné přelíčení. Pak se z Dolních Kounic i s mojí maminkou přestěhovali do Strážnice a pak do Přerova. Tatínek byl syn železničního zřízence a zeměděle v Čechách. Říká se, že příjmení Bíza

pochází z francouzského Buze. Nepátral jsem po tom. Moji oba rodiče se do Rohatce přestěhovali v roce 1926.

Jak vlastně trávíte večery?

Večer brouzdám po internetu nebo si čtu knížky. Teď čtu od strážnického Skácela knížku Čtení o Strážnici.

*Děkuji za celý rozhovor.
Stanislav Zela*

MAP II baví děti a pomáhá učitelům

Projekt MAP II je věnován podpoře školství. Je jednou z klíčových aktivit MAS Jižní Slovácko, a přestože doba covidová i zde odsunula realizaci některých aktivit do online prostředí nebo na pozdější dobu, tým projektu nezahálel.

V listopadu roku 2020 jsme pro děti vyhlásili soutěž Zimní tvorby. Do této soutěže mohly děti ve věku 10 – 13 let zasílat fotogra-

fie svých výrobků na téma Vánoce a zima. Na fcb mohla veřejnost hlasovat o nejoblíbenější výrobek, který pak získal cenu veřejnosti. Zapojilo se celkem sedm dětí, a protože všechny zaslané výrobky byly krásné a originální, odměnu získaly všechny.

V prosinci se také uskutečnila vánoční online výstava výrobků dětí ze základních a mateřských škol. Fotografie výrobků svých

žáků zaslaly následující školy: Základní škola Hodonín U Červených domků 40, Základní škola a mateřská škola Prušánky, Mateřská škola Hodonín Jánošíkova 13, Základní škola Na Pohodu a Základní škola a Mateřská škola Čejč.

A protože se nám covidová doba protáhla až do letošního jara, vyhlásili jsme pro děti další, tentokrát velkonoční výzvu s názvem Vezmi vejce na vandr. Děti měly vyrobit z čehokoliv jakékoliv vajíčko a vzít ho na vandr ve svém okolí. Fotografii z vandru nám zaslalo celkem 24 dětí z následujících škol: Základní škola Dubňany, Mateřská škola Dubňany II, Základní a mateřská škola Dolní Bojanovice, Mateřská škola Čejkovice, Základní škola T. G. Masaryka Čejkovice, Mateřská škola Sídliště 2, Hodonín a Základní a Mateřská škola Sudoměřice. Všechny děti byly za svoji aktivní účast odměněny. Už teď pro děti chystáme červnovou a následně prázdninovou výzvu. Tak sledujte naše www stránky a Fcb.

Pro pedagogické pracovníky jsme uspořádali několik online workshopů na témata, která si pedagogové sami vybrali a v online prostředí také proběhla setkání předmětových kabinetů a pracovních skupin. Byla provedena aktualizace velkého strategického dokumentu zaměřeného na vzdělávání v ORP Hodonín s názvem „Místní akční plán vzdělávání v ORP Hodonín“. I díky tomuto dokumentu mohou pak školy žádat o finanční prostředky na realizaci svých investičních záměrů z evropských zdrojů.

Realizační tým projektu MAP II začal pracovat na přípravě aktivit, které povedou k přípravě navazujícího projektu MAP III s názvem „Akčně ke vzdělávání na Hodonínsku“. Absolvovali jsme velké množství schůzek se zástupci škol. Jsme rádi, že můžeme již nyní říci, že námi navštívené školy souhlasí s aktivním zapojením do nového projektu. Velmi si tohoto zájmu vážíme a těšíme se na rozvíjení naší další spolupráce.

Místní akční plán rozvoje vzdělávání na území ORP Hodonín II CZ.02.3.68/0.0/0.0/17_047/0008626 (MAP II) je jednou z význam-

ných aktivit Místní akční skupiny Jižní Slovácko, z.s. (MAS Jižní Slovácko). Již od roku 2016 se prostřednictvím realizace projektů MAP (I a II) usiluje o rozvoj předškolního a základního vzdělávání v území ORP Hodonín. Pro bližší informace o výše uvedených akcích, ale i ostatních aktivitách MAP II sledujte naše www stránky www.jiznislovacko.cz nebo fcb Vzdělávání na Hodonínsku.

Ing. Petra Krivánková, Ph.D.

vedoucí projektu MAP II pro ORP Hodonín

Místní akční skupina Jižní Slovácko, z.s. (MAS)

Kanceláře MAS: Masarykovo náměstí 115/27, 695 01 Hodonín

krivankova@jiznislovacko.cz

www.jiznislovacko.cz

Facebook @jiznislovacko

Rohatecký hraniční kámen aneb něco tady nesedí

Jeden náš občan svého času publikoval článek o Rohateckém pasu, kde zmiňoval hraniční kámen na Soboňkách na soukromé zahradě, který jednou označoval jako „zřejmě nejstarší původní hraniční kámen Čech“. Vyrytá písmena G (?) a CZ(?) označoval tak, že může jít o zkratku Granica Czech, jindy píše, že je lákavá možnost názvu „Grad Czerweny“. Dále doslova uvádí: „Milník musel být zbudován ještě před rokem 1305, neboť tento letopočet je dopsán později na druhé straně sloupu.“ Je to velmi odvážné tvrzení, zvláště pak, když ten letopočet je 1915(6) a vzhledu jsou další monogramy, které už ale nesedí do žádné teorie.

Opravdu nevím, jak kámen starý. Víme však dnes to, že historické hraniční kameny patřily do vrchnostenské správy. Země Koruny české měly staré hraniční kameny nahrubo otesané, opatřeny iniciálami panství, mnohdy monogramem majitele a někdy taky pořadovým číslem. Panství dělily nejen jeho hranice od toho sousedního, ale i samotná pole, vodní plochy i lesy. Kámen, o kterém se zmiňuji, mohl být v minulosti taky třeba přemístěn z úplně jiné lokality.

To se dělo a bohužel děje i dnes. Vážím si práce všech, kteří se zajímají o historii a zkoumají ji třeba i leteckou amatérskou archeologií. Jedna moje učitelka před léty říkala, že je někdy potřeba se ozvat kvůli

pravdě. Každý má jistě nárok na „tu svoji.“ Tak jako ostatní můžou pomocí faktů tu jejich interpretovat a poukazovat na věci, které nesedí.

Stanislav Zela

Vzácný orel královský doletěl z Maďarska na jižní Moravu. Dál už se ale nepodívá.

(Rajhrad, 19. 4. 2021) Necelý rok stará samice vzácného orla královského k nám přiletěla z východního Maďarska. Bohužel, na jižní Moravě u obce Vlasatice si nevěšila drátů velmi vysokého napětí. Narazila do nich a zlomila si křídlo. Lidé ji na poli pod drátů našli 2. dubna a ihned zavolali záchranou stanici v Rajhradě. Bohužel, zranění bylo tak vážné, že jí křídlo muselo být amputováno. Orlice dožije svůj život v záchrané stanici.

Informace ze záchrané stanice od Jaroslava Sedláčka:

„Jedná se o samici orla královského *Aquila heliaca* v dobré kondici (hmotnost 3,37 kg). Byla kroužkována jako mládě na hnízdě 14. 6. 2020 v maďarském městě Mesökövesd (župa Borsod-Abaúj-Zemplén, východní Maďarsko). V hnízdě měla jednoho sourozence. Dle zpětného hlášení z Maďarska byla doba od kroužkování po 2. duben, kdy byla nalezena v obci Vlasatice, 9 měsíců a 18 dní. Vzdušnou čarou urazila vzdálenost 325 km. Nárazem do nadzemního vedení velmi vysokého napětí si způsobila otevřenou zlomeninu levého křídla. Křídlo se již nedalo zachránit, a proto následující den podstoupila chirurgický zákrok a prakticky celá končetina jí byla amputována. Po operaci ještě prospala zbytek dne, následující den již byla plně aktivní. Několik dnů byla umístěna v ošetřovacím boxu a krmena násilím. Opakovaně odmítala přijímat potravu sama a i tu velmi lákavou. To se změnilo až minulý

týden, kdy byla umístěna ven a potravu začala přijímat již sama.“

Orlice měla štěstí v neštěstí, že si jí včas všimli pozorní lidé a obratem zavolali záchranou stanici. Do přírody se sice už nevrátí, ale může dožít v bezpečí záchrané stanice v Rajhradě. Chcete-li přispět na péči o tuto orlici i na další činnost této záchrané stanice, můžete tak učinit darem na účet veřejné sbírky Zvíře v nouzi č. 33 55 33 22/0800 s variabilním symbolem 124. Děkujeme! Více info na www.zvirevnouzi.cz

Orel královský patří k našim nejvzácnějším orlům. Hnízdí pouze na jihu Moravy a to ne více jak 10 párů. Je natolik vzácný, že není uveden ani v českém seznamu zvláště chráněných druhů (!), protože v době, kdy se tento seznam tvořil, se u nás vůbec nevyskytoval. Ohrožen je především chemizací zemědělství, nevhodným lesnickým hospodařením, nebezpečnými elektrorozvody a také pytláctvím.

Fotografie orlice z místa nálezu, po dokončení operačního zákroku a po probrání z narkózy jsou k volnému využití zde: <https://www.uschovna.cz/zasilka/KNIFBDTEZ4TT9LA2-K4A/> Autorem je Záchraná stanice v Rajhradě

Kontakt:

Jaroslav Sedláček, záchraná stanice v Rajhradě, 606 184 100

Petr Stýblo, Český svaz ochránců přírody, 774 155 155, 602 395 473

Poznámky na okraj

Nedávno jsem opět vyjel, tentokrát školním spojem do Hodonína. Nastoupili i prvostupňoví školáčky. Vzorně nasazené respirátory je v hovorech nijak neomezovaly. I ve ztížených podmínkách srozumitelně formulovali svá stanoviska k televizním úvahám – učit či neučit – i v čase prázdnin. Jeden z nich radikálně pravil „že by se vy...“. Pokud jsem správně pochopil, myslel tím asi na učení. Zaznělo opakovaně i slovo učitelka, pak i příjmení, ale opět bez toho slovíčka paní. Tak jsem se snažil přenést do časů mojí éry prvňáčka. To už byla naše republika roku 1938 „ošukbaná“ o pohraničí. Náš PAN učitel Maxmilián Rohovský přišel, nebo spíš utekl i s rodinou z Osoblahy na Opavsku. I když byl „cizí“, měli jsme ho rádi, a to nejen proto, že nás naučil číst, psát a počítat. Křestní jméno sice u nás neobvyklé, ale jiný kraj, jiný mrav. Konečně, ale až s odstupem času, jsem došel na celou řadu taky dnes už i divných jmen. Třeba Gracián, Marcelín, Theofil, Alfons, Alois, Felix, Augustin, Engelbert, Kristián, stejně si již na všechna nevzpomenou. Konečně na jméno až tak nezáleží, myslím tím na křestním. Něco jiného je to u ministra vlády, který si dobré či jiné

jméno svou práci udělá, nebo taky neudělá. Právě se dovídám, že ten poslední už není poslední. Nenechal se trapně odvolávat. Sám asi odkráčí hrdě středem zpátky, odkud přišel. Jen aby nenarazil na ten střet zájmů. To je víc jak ošemetná záležitost. Třeba když na veřejném zasedání zastupitelstva obce se schvalují dotace na bohubilou činnost spolků. Shodou okolností se stane, že zastupitel je současně i statutárním představitelem spolku, ukázněně se při hlasování zdrží. Pro - nesmí, proti - by se i ztrapnil. A přitom vlastníkem spolku ani není. Nebo ti radní, o starostovi ani nemluvě – při nástupu do funkce přiznání o majetku, jen nesplnění termínu, hned sankce. Omlouvám se za odbočení z první třídy. Ale ta zpráva je tak To už je čtvrtý ministr zdravotnictví. S ohledem na stále běžící pandu ministr veledůležitý. Kdysi dávno se říkávalo – do třetice všeho dobrého.

Tak zpátky do třídy. Malá dědina, malá škola. Ale třída byla zaplněná. Za nás se i propadalo a někteří si učivo i několikrát zopakovali. Když jsme zdárně absolvovali čtvrtou třídu a jen tři z nás pokračovali ve vzdělávání na měšťance, loučily se s povinnou školní docházkou

i dvě poměrně vyspělejší spolužačky. Mně to taky vrtalo hlavou, že je to opakování ještě baví. Ale na druhé straně je zase přísloví – opakování, matka moudrosti. Tak co si pak vybrat. Tatínek se jen tak mezi řečí zmínil, že tatínci těch dvou děvčat dost často, nebo spíš pravidelně a hojně popíjeli. A že pan prezident Masaryk byl nejen náš první prezident, ale byl velmi vzdělaný a i svým osobním příkladem bojoval mimo jiné i proti alkoholismu. Podporoval naopak sportování, kulturu. I v pozdním věku dokázal sedět na koni vzpřímeně. Holt sokolské v zdravém těle – zdravý duch. Myslím, že jsem pochopil. Můj tatínek ani nepil, ba ani nekouřil. V Sokole cvičil dost dlouho. Se mnou to bylo horší, protože Sokol jako první likvidovali okupanti za války. A po roce 1948 nastoupili další likvidátoři, už ne cizí, ale naši. Někde jsem nedávno narazil na zveřejněné výsledky studie o spotřebě alkoholu na hlavu, tj. včetně kojenců. V rámci Evropy 1. Moldavsko 15,2 litru (přepočteno na čistý líc), 2. Litva 15 litrů, 3. ČR jen 14,4 taky litru. Sportovním pohledem stále velmi cenný kov. Co bychom za něj dali při právě probíhajícím hokejovém klání. Nechci spekulovat, ale

před naším prvním utkáním se v Mladé frontě DNES zamýšlel jeden z pisatelů (škoda, že jsem si neschoval, mohl jsem citovat doslova), že i dříve se nevyplácelo dráždit medvěda. Jestli MFD povinně čte i národák, tak nám ani všichni svatí nepomohou. Štěstí, že už povinný odběr vybraného tisku neplatí. Ještě mně vrtá hlavou, proč v alkoholovém medailovém pořadí není rival Rusko? Už to mám. Kdysi jsme se učili, že už car Petr Veliký prorazil Rusku okno do Evropy A to nemohl mít ani tušení o nějaké EU. Značná část země ale i dnes patří do Asie a tím pádem nemůže figurovat v evropské tabulce. V asijské tudíž taky ne a k celosvětové jsem se nedopracoval. Tak ať to naši k tomu kovu dotáhnou. Až tuto Rohateckou obec budete čist, bude vše jasné. Nechci předpovídat. Minule jsem se bohužel střelil. Ministr Petříček už není ministr. Dal nízkou odměnu v porovnání s jinými ministry, nebo na někoho asi úplně zapomněl a ten ale nezapomněl. Po delší době jsem pracovně zavítal do své rodné vísce a koho nepotkám. I tam roste tráva jako z vody. I tam mají „rychlou rotu“, která se konečně dopracovala

k úrovni té rohatecké. Chlapec vypnul sekačku, srdečné přivítání vynechám. Novinka, chystá se do důchodu a hrozně se těší. Trochu jsem jeho nadšení mírnil a popřál mu, aby na výplaty i jeho důchodu při současném rekordním vládním zadlužování něco zbylo. Při loučení, jako vždy, nezapomněl pozdravovat svou první paní učitelku. A to s bráchou dvojčetem nebyli zrovna čistí jedničkáři. I díky Jindrovi Baturnému z nich byli šikovní řemeslníci. Byl prý přísný, ale naučil.

Autobus nečeká. Na dva roky novém chodníku jsem přidal na rychlosti a ještě pár minut čekal. Stačil jsem si všimnout, že i na tamější zastávce polehávají špačci, stejně jako v Rohatci. Postrádal jsem kovový odpad z pivních lahví – 1:0 pro Rohatec. Cestovní zážitky tentokrát vynechám. Kráčím už v Rohatci z nádraží po skoronovém chodníku a nestačím zírat. Naše ČD dávno přerostlou travu či plevel posekly. Kvalitu může posoudit jen kvalifikovaný odborník, což jako držitel ruční kosi nejsem. Co se uměleckého dojmu týče, vítězí jednoznačně sekáči obecního úřadu. I když ČD mají náročnější pracovní podmínky. Zbytky dávno

neodklizených větví, kamení, PET láhve, igelitové sáčky mnoha druhů sekání neusnadní. Dominantní neurovnaná halda impregnovaných dřevěných prachů, stejně jako zbytek „kdysi oplocení“ obrostlý bujným planým chmelem na vzhledu Rohatci nepřidá. Vlakem cestující těžko postřehne hranici mezi parcelami jednotlivých vlastníků. Je otázka, odkud přistály ty petky a podobné odpadky. Stejně tak téměř umělecký, k tomu ještě v barvě vyvedený nápis JUDE SLAVIE. To naštěstí cestující z vlaku nevidí, protože je na odvrácené straně budovy u přejezdu. Co s tím? Už to mám. Kamerový systém! Jenže při „protáhlosti“ Rohatce by asi ani celý rozpočet obce nestačil. S dotacemi EU prý v dohledné době počítat nelze. A když se může podle nedávno přijatého zákona střílet na přemnožené srnky i z luků a kuší (dávní předkové snad používali i oštěpy a kyje), kdo zabráni nezákonné palbě na kamery, které se ani nehnou? Zlepšovací návrh nepodám. Případnou odměnu předem odmítám. Třeba něco lepšího čtenáře napadne. Pište, volejte i do redakce. Děkuji.

Vlastimil Hlaváč

Sport

Z historie Slavoje

Ani za dva měsíce nehýřím radostnými novinkami. Myslím tím alespoň nouzové pokračování amatérských soutěží. Máme sice dalšího ministra zdravotnictví, ale na pohyb v duchu prastarého hesla „v zdravém těle – zdravý duch“ to opravdu nevyplývá. A lékař by snad o tom těle i duchu mohl, resp. měl, vědět přece jen o něco víc, než my obyčejní. Ale je vtipálek. Nedočkaví „sportovci“ byli nespokojeni s příslibným počtem dvaceti účastníků na tréninku. „Tak budou hrát bez brankářů,“ pravil ministr. Pak umazal obyčejnou nulu a bylo vymalováno. Dva na dva, rozhodl. Ale nic se ani moc nestalo. Tréninky budou nebo nebudou, soutěže spíš už nebudou, ale kila i tak přibudou, takže v průměru se to nějak srovná. Konečně jsou i závažnější problémy než nějaké amatérské sportování. Asi mě ten Slavoj nějak nevhodně přece jen poznamenal. Zrovna dnes v ranních zprávách se dovídám o vyhoštění osmnácti pracovníků spřáteleného velvyslanectví. Že by ten počet souvisel s povoleným po-

čtem sportovců – 20 mínus 2 je taky přesně 18. Raději přejdu k té historii Slavoje.

Soutěže 1983/84 nepatří mezi zvláště úspěšné. A mužstvo hraje v OP jen s dvanácti účastníky. Za vedení dvojice J. Holeček a F. Zlámálík v podzimní části a na jaře s Ing. Máčalou a V. Řihákem hráli: Kouřil, Hruška, Číkl, Pecha, Gloz, Král, Strnad L., Rosypálek A. a R., Homola B., Zlámálík J., Hlaváč, Lábadí, Otruba, Antoš F., Výmola, Běloch, Balažík, bratři Poláchovi, Slezák J., Matěj. Za soupeře měli mužstva Statku Veselí nad Moravou, Moravského Písku, Lipova, Strážnice, Lužic, Poddvorova, Ratiškovice B., Mikulčic, Hodonína B, Prušánek a Petrova. Umístili se jako jedenáctí jen s 13 body s brankami 32: 58. Dorost ještě v I. tř. krajské soutěže vedla dvojice Ing. Máčala a J. Drábek. Na jaře trenéra střídal F. Zlámálík. Vedli hráče: Němčanský Vl. a J., Bravenec, Vácenovský, Vavřínek, Drábek, Předinský, Doležal, bratři Šticovi, Tomšej R., Hejtmánek, Běloch, Bureš, Zahnaš, Sloboda. Mezi

soupeři Královopolská Brno B., Zbrojovka C., Uherský Ostroh, Poštorná, Kyjov, Mútenice, Hustopeče, Ždánice, Pohořelice, Kněždub, Velké Pavlovice se umístili jako desátí s 11 body a brankami 21:26.

Starší žáci po okresní reorganizaci na šest základních tříd hráli jen mezi devíti účastníky. Vedla je trojice P. Matěj, R. Rosypálek a F. Březovský. Na jaře jen Radek se Z. Fridrichem a byli pátí s 15 body a brankami 31:53. Soupeři ze Strážnice, Ratiškovice, Vnorov, Sudoměřice, Moravského Písku, Tvarožné Lhoty, Radějova a Kněždubu. Mladší žáci hráli OP, ale jen s pěti účastníky. Vedli je Jánoš R. a Blaha P.. Mezi soupeři ze Strážnice, Ratiškovice, Petrova, Velké nad Veličkou skončili poslední s 0 bodem a poměrem branek 0 : 75.

Částečně nepříznivé výsledky ovlivnil úbytek kvalitních hráčů, jako např.: na vojnu Krša, zranění Rosypálek, Sloboda, odchody Pelikán, Novák, Domanský, Bandi. Hospodáři se střídali, kabiny i hrací plocha chátraly, o trenérská místa se taky

nikdo nepředbíhal. Zápal o hru mezi žáky taky nic moc. I podle počtu soutěžících družstev lze dovozovat celkový útlum v rámci okresu. Konečně i účast ve vyšších soutěžích je minimální. V divizi jen Kyjov (tehdy do II. ligy postupovaly Slušovice). V krajském přeboru jen Ratíškovice, v krajské soutěži jen Sigma Hodonín.

Soutěžní ročník 1984/85 představuje A družstvo opět v OP s dvanácti účastníky ve skupině B. Vedení Ing. Máčala, V. Řihák pokračují s hráči: Slezák J., Kouřil, Strnad S., Pecha, Hlaváč, Běloch, Balažík, Homola B., Lábadí, Otruba, bratři Poláchovi, Rosypálek A., Rezek, Zlámálík J., Výmola, Drábek, Antoš, Ohnůtek, Krša, Hřebačka, Vacenovský. Mezi mužstvy Moravského Písku, Hroznové Lhoty, Strážnice, Prušánek, Lipova, St. Veselí, Mikulčice, Poddvorova, Lužic, Sigmy Hodonín B, Ratíškovice B, dosáhli jen na 10. místo se ziskem 19 bodů s brankami 34:45. Dorost v krajské I. tř. vedl sám F. Zlámálík. Mezi jeho hráče patřili: Němcanský Vl. a J., Bureš P., bratři Šticovi, Doležal, Vavřínek, Hejtmánek, Bureš, Špišek, Běloch, Šošovička, Homola P., Sloboda, Vacenovský, Matěj R., Kucharič, Jaroš A., Zíma, Šindar, Šubín, Novák R.. Soupeřili se Slováckou Slavii Uherské Hradiště, Násedlovicemi, Hustopečí, Rakvicemi, Ždánicemi, Poštornou, Zetorem Brno C, Zbrojovkou C, Mutěnicemi, Dubňany. Skončilo to sestupem. Starší žáci byli ze soutěže odhlášeni pro nezáměr hráčů. Nesehnali se ani vedoucí, krize žákovských kategorií jen pokračovala. Mladší žáci sice hráli v OP, ale jen v devíti mužstvech. Vedení se ujali R. Rosypálek, F. Březovský, Z. Fridrich. Mezi hráče patří: Antoši J. M. E. a R., Pekařík, Kalina, Batrla, Matěj P., Šucha, Hejtmánek R., Medo, Šubín. Mezi soupeře patří družstva z Velké nad Veličkou, Tvarožné Lhoty, Vnorov, Strážnice, Ratíškovice, Prušánek, Dolních Bojanovic a Lipova. Umístili se na sedmém místě s 11 body a brankami 13:36. Jedna z mála příznivých zpráv – založena příprava pod vedením Ferů Zlámálík a Antoš (Antola). Ve vyšších třídách opět jen Kyjov v divizi, Ratíškovice v KP, Kyjov B v krajské soutěži, odkud sestoupily Vnorovy.

K 1. 7. 1984 uvolňujeme do Kyjova na hostování R. Tomšeje a pak k 1. 4. 1985 na přestup do Sl. Slavie Uherské Hradiště. J. Kršu pouštíme k 1. 7. 1985 na přestup do Sigmy Hodonín.

Ani soutěžní ročník 1985/86 není radostný. A mužstvo v OP, ale již se 14 účastníky, vedou Ing. Máčala, V. Řihák a F. Antoš. Mezi hráče patří: Kouřil, Strnad St., Vacenovský, Drábek, Zlámálík J., Hlaváč,

Antoš F., Hřebačka, bratři Poláchovi, Štica P., Homola B., Běloch, Pecha, Tomšej F., Blahůšek M., Sloboda, Balažík, Rosypálek A., Rezek, Poruban, Otruba, Koli. Soupeři jsou: St. Veselí, Hroznová Lhota, Sigma Hodonín B, Vnorovy, Strážnice, Lužice, Mikulčice, Prušánky, Blatnice, Lipov, Tvarožná Lhota, Veselí nad Moravou B., Poddvorov. Končíme poslední s 13 body a brankami 33:74. Částečným vysvětlením mohou být dlouhodobá zranění Slezák, Rosypálek, Hlaváč, či narukování Vacenovský, Drábek, Sloboda. I v plném počtu asi nebylo moc naděje na udržení OP. Z kraje sestoupila mužstva Mutěnic, Vracova i Milotic. V OP se nezachránil ani desátý Lipov s 28 body. Další dva se zachránili jen díky další reorganizaci, kdy OP se navýšil na 16 účastníků.

Další reorganizace (velmi častý akt v oné době a nejen ve sportu) postihl dorost. OP zanikl a byly vytvořeny čtyři okresní soutěže. Náš hrál ve skupině B mezi dvanácti účastníky. Vítězové pak sehráli kvalifikaci a první postupoval do kraje. Naši pod vedením P. Matěj, R. Jánoš, M. Jüstel hráli s mužstvy Strážnice, Poddvorov, St. Veselí, Vnorovy, Prušánky, Sigma B, Blatnice, Lužice, Lipov, Hroznová Lhota, Mikulčice s hráči: Němcanský Vl., Bureš P., Jaroš A. a J., Matěj R., Doležal, Vavřínek, Hejtmánek, Štica, Špišek, Šošovička, Šindar, Marek, Homola P., Šubín, Kucharič, Novák R.. Získali 3. místo s 30 body a brankami 72:41. Starší žáci ve III. tř. a skupině D (jen 8 účastníků) vedl osamocený R. Rosypálek. Se svěřenými hráči: Šubín, Antoši J., M., E., R., Tichý, Bílek, Kalina, Matěj P., Šucha, Šrutka L. a M., Žalio, Sasínek, Pekařík obsadili páté místo s 12 body a brankami 11:21. Soupeři jim byla družstva Těmice, Domanín, Bzenec, Tvarožná Lhota, Sodoměřice, Radějov, Petrov. Z nedostatku hráčů neobsadili jsme kategorii mladších žáků. Mimo soutěž hrála příprava vedená F. Zlámálíkem a F. Antošem.

Když se nedaří, tak se nedaří. Do výboru se nikdo nehrne, mezi trenéry a vedoucími mužstev žádná nová jména. Diváků taky nepřibývá. Na některé z kategorií nejvěrnějších alespoň vzpomínka. Třeba Rošťa Rybecký. Na každém, i venkovním utkání, vždy přítomen. Při absenci z důvodu lázeňské léčby se informoval alespoň telefonicky. Televize ani tehdy utkání záhumerkové ligy nepřenášela. Rošťa někdy přepravní rychlost mého jen šlapacího kola zn. Eska (bez přehazovačky) na trase Cihelny - Kolonie přecenil, a musel volání i opakovat. A jako náročný divák vyžadoval nejen výsledek, ale

podrobnosti – kdo, kdy, proč a jak. Můsím přiznat, že jeho zájem o dění ve Slavoji byl vždy nadstandardní. Ale do výboru se nám ho bohužel za celá ta dlouhá léta získat nepodařilo. Na brigádách při výstavbě náhradního, ale zatrávňovaného hřiště nechyběl. Stejně jako pomohl „neoficiálně“ v čase svého zaměstnání v Kovošrotu. To pan František Zlámálík st. je jiná kategorie. Jako předseda Slavoj se si své odpracoval. I po funkcionářské „kariéře“ patřil k nejvěrnějším fandícím divákům. Jeli jsme v přeplněném autobuse i s dorostem do Uhřic. Jejich dospělí usilovali o postup do krajské I. B třídy a náš dorost měl snahu postoupit do okresního přeboru. A co se nestalo? No spíš stalo. S panem Zlámálíkem jsme byli tak zabráněni do problémů Slavoj, že jsem nestačil sledovat míjející krajinu. Když jsem konečně oknem autobusu popatřil, krajina se mně nějak stran Uhřic nepozdávala. Než jsem se zorientoval, vítala nás cedule Dambořice a konec okresu. Není to od Uhřic až tak daleko, ale zajižďka profesionálního řidiče ČSAD vykonala své. Začátek stanovené hrací doby dorostu jsme nestihli, zahlédli jsme už jen část domácích dorostenců prchajících z kabin. Utíkali cíleně, protože jich nebyl ani potřebný počet a z tabulky věděli, že jsme opravdu favorit. Místní „tetička“ teprve odháněla z hrací plochy pasoucí se housata a odnášela kastrol s vodou. Ostatní husí pozůstatky uklidit nestihla. Při hlavním utkání dospělých skluzy podle stylu Sváti Pluskala (někdejší úspěšný hráč za Baťu Zlín, později za Duklu a národní mužstvo), byly trochu rychlejší díky štědrosti housátek. Bílé trenýrky Slavoj – hospodářka nadšená nebyla. Ale znám i horší následky. Taky Sokol Žádovice hrával v bílých trenýrkách. Tam zase nejmenovaný blondatý hráč, urostlý jako zmíněný Sváta, si zaměnil občas hrací plochu za pastvinu a jejich kravičku za sekačku. Tamější skluzy byly o trochu jiné. Rozdíl mezi housátkem a kravičkou přece jen o poznání byl. Konec dobrý, všechno dobré. Uhřický jednatel byl vstřícný, dorostenci mistrák sehráli v dojednaném náhradním termínu a postup se zaslouženě podařil. A náš předseda byl víc jak rád. Jak já jsem měl možnost pana Zlámálíka blíže poznat, měl hráče Slavoj velice rád, dokázal povzbudit i když se nedařilo, nesnášel nevhodné pokřikování, které nikdy nepomůže a spíš uškodí. Když se vyhrává, je i fandění jednodušší.

Sportu stále ještě zdar!

*Vlastimil Hlaváč
(pokračování snad i příště)*

Reklama

ZO ČZS Rohatec, ve spolupráci s OÚ Rohatec vyhlašují soutěž

**„Nejkrásněji upravený balkon,
okno a předzahrádka v obci Rohatec“**

1. června – 31. srpna 2021

Vyhlášení výsledků soutěže s předáním cen
se uskuteční 4. září 2021
na „Přehlídce mužských sborů“.

Pro hezčí Rohatec ...

Vaši znečištěnou střechu, fasádu, dlažbu
a ostatní povrchy umíme pomocí kvalitních
českých produktů omladit a prodloužit
jejich život.

Naše klinika je tu pro vás.
Vy víte co, my víme jak.

Při objednávce do konce července **sleva 15%**

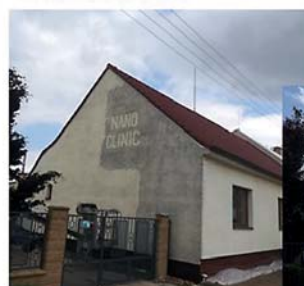
Naše realizace viz foto:
PŘED a PO

NANOCLINIC s.r.o.

Rohatec

Tel: 774 456 423

Email: nanoclinic@email.cz

DEN DIVADEL

pro děti i dospělé

Divadlo Prkno
Veverská Bítýška

Divadlo Bedřicha
Kaučery Břeclav

Divadelní
soubor
Svatopluk
Hodonín

Dětské divadlo
Continuo Malovice

Koncert Naboo

Celodenní
vstupné

100
Kč

dospělí

20
Kč

děti do
18 let

pellinindustrie

ready mat

 SKUPINA ČEZ

 Jih
RADIO
JÍŽNÍ MORAVA

 VHS
BŘECLAV

Začátek
v 10:00

Kulturāk
Hodonín

Vás zvou na

PROMÍTÁNÍ POD HVĚZDAMI

Areál „Pod zeleným“ u KD Rohatec

26. – 29. června 2021 od 21:00 hod.

Sobota 26. 6. 2021

MLSNÉ MEDVĚDÍ PŘÍBĚHY

Animovaný / Rodinný / Povědkový

Režie: Alexandra Májová, Kateřina Karhánková

Česko, 2020, 45 minut

Hrají: Lukáš Příkazký, David Novotný, Jan Vondráček, Pavla Tomicová

Neděle 27. 6. 2021

3BOBULE

Komedie

Režie: Martin Kopp

Česko, 2020, 101 minut

Hrají: Tereza Ramba, Kryštof Hádek, Lukáš Langmajer, Miroslav Táborský a další

Pondělí 28. 6. 2021

MEKY

Dokumentární / Životopisný

Režie: Šimon Šafránek

Česko / Slovensko, 2020, 80 minut

Hrají: Miro Žbirka, Ján Lehotský, Kamil Peteraj, Laco Lučenič, Kateřina Žbirková, Jaromír Tůma, Marika Gombitová

Úterý 29. 6. 2021

HAVEL

Drama / Životopisný

Režie: Slávek Horák

Česko, 2020, 105 minut

Hrají: Viktor Dvořák, Aňa Geislerová, Marin Hofmann, Stanislav Majer, Barbora Seidlová, Jiří Bartoška, Adrian Jastraban, Pavel Reh, Ján Balava a další

Vstupné dobrovolné, určeno na charitativní účely.

Změna programu vyhrazena.

www.rohatec.cz

TJ SLAVOJ ROHATEC VÁS ZVE

16.7.2021

NA

LETNÍ NOC SE SKUPINOU FERRUM

**17:00 - PŘÁTELSKÉ UTKÁNÍ MUŽŮ
TJ SLAVOJ ROHATEC**

20:00 - TANEČNÍ ZÁBAVA

**OBČERSTVENÍ ZAJIŠTĚNO
VSTUPNÉ: 100,-**

**VSTUPENKY V PŘEDPRODEJI V HOSTINCI U CAPITŮ (LUKÁŠ VYSLUŽIL - ☎ +420603943214)
NEBO NA MÍSTĚ V AREÁLU TJ SLAVOJ ROHATEC**

Obec Rohatec
a
Roman Škodík

zvou na výstavu

Z VOŇAVÉHO POLÉNKA...

O tom, co dovedou vykouzlit
ruce Dubňanského řezbáře.

Muzeum Rohatec
15.srpna 2021 - 5.září 2021

HODONÍNSKÁ HISTORIE ŠESTKRÁT JINAK

KOMENTOVANÉ PROCHÁZKY MĚSTEM S ODBORNÍKY

KDYŽ ULICE VYPRÁVĚJÍ II 18. a 19. 6., 17. 7., 4. 9.

Od kapličky u Zimního stadionu Václava Nedomanského

PŘÍBĚHY HODONÍNSKÝCH SOCH 3. 7. a 28. 8.

Od pomníku T. G. Masaryka, nám. 17. listopadu

KDYŽ ULICE VYPRÁVĚJÍ I 16. 7. a 3. 9.

Od sousoší na světelné křižovatce

HODONÍNSKÉ HOSPODÁŘSTVÍ 30. 7.

Od Masarykova muzea, Zámecké nám. 1

PO STOPÁCH T. G. MASARYKA 14. a 27. 8.

Od budovy radnice, Masarykovo nám. 1

ARCHEOLOGICKÉ NÁLEZY HODONÍNA 13. 8.

Od budovy radnice, Masarykovo nám. 1

Průvodci: Mgr. G. Rucká, Mgr. H. Sýkorová, Mgr. et Mgr. J. Buchta, PhD.,

PhDr. M. Vařeka, PhD., Mgr. I. Chovančíková, Mgr. F. Kostrouch

Rezervace bezplatné prohlídky z důvodu omezené kapacity na tel. 518 351 437

ZA DOBRÉHO POČASÍ TRASY 16. 7. A 3. 9. BUDOU ZAKONČENY NA RADNIČNÍ VĚŽI

Naše nová aktualizovaná mapa

Rohatecká obec – periodický tisk územního samosprávného celku. Vydává Obec Rohatec, IČ:00488526, řídí redakční rada při OÚ Rohatec, tel.: 518 359 230, webové stránky: www.rohatec.cz, e-mail: info@rohatec.cz.

Šéfredaktor Stanislav Zela, jazyková korektura Lenka Hostýnková, členové Ing. Jarmil Adamec, Ph.D., Zdeněk Bíza, Luděk Durdák, Vlastimil Hlaváč, Anna Homolová, Božena Vlácilová.

Otištěné názory a stanoviska nemusejí vždy odrážet názor redakce.

Redakce si vyhrazuje právo upravovat a zkracovat příspěvky, aniž by byl změněn jejich smysl.

Vychází šestkrát ročně nákladem 1000 kusů. Zaregistrováno Ministerstvem kultury ČR: MK ČR E 12419.

Uzávěrka je vždy na konci každého lichého měsíce.

Grafická úprava a tisk: Tiskárna Brázda, www.TiskarnaBrazda.cz

2. 7.
2021

Rohatec

Vás zvou na

**zahájení prázdnin
v přístavu**

**mimoňova
stezka**

PROGRAM:

ŽIVÍ MIMONI

15:00	zahájení a start soutěží
15:00 – 16:30	stanoviště se soutěžními disciplínami a malování obrázku
16:30	hodnocení obrázku veřejností
17:00	vyhlášení a předání cen
17:00 – 18:30	dětská diskotéka s moderátorem
18:30	zábava pro dospělé s kapelou Magic Melody

**NAPLÉTÁNÍ BAVLNEK DO VLASŮ | KŘÍDOVÁNÍ | MIMOŇOVÝ
SKÁKACÍ HRAD | MALOVÁNÍ NA OBLIČEJ | FOTOKOUTEK
S MIMONI | NAFUKOVACÍ BALÓNKY | OBČERSTVENÍ**

www.rohatec.cz

